

येनौक्षेत्रेनतुरेतोऽत्रराक्षसमस्ति तस्याम्बातदोषादेवकौर्यरावणादीनामित्यर्थः नराणांमातुलकमइतिप्रसिद्धं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नप्रविष्यसिपरिष्यसि ॥ ३५ ॥ अन्वगच्छतु कुबेरमिति शेषः ॥ ३६ ॥
 ब्रह्मोवाच यस्माद्राक्षसयोनीतेजातस्यामित्रकर्शन ॥ नाधर्मेधीयते बुद्धिरमरत्वं ददानि ते ॥ ३७ ॥ मार्कण्डेय उवाच राक्षसस्तु वरं लब्ध्वा दशग्रीवो
 विशांपते ॥ लंकायाश्च यावयामास युधिजित्वा धनेश्वरं ॥ ३८ ॥ हित्वा स भगवाँल्लंका माविश द्रुपदमादनं ॥ गंधर्वयक्षानुगतोरक्षः किंपुरुषैः सह ॥ ३९ ॥ विमानं
 पुष्पकं तस्य जहाराक्रम्य रावणः ॥ शशाप तं वैश्रवणो न त्वामेतद्ब्रूहिष्यति ॥ ४० ॥ यस्तु त्वां समरे हंता तमेवैतद्ब्रूहिष्यति ॥ अवमन्य गुरुं मां च क्षिप्रं त्वं न भविष्यसि
 ॥ ४१ ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मा सतां मार्गमनुस्मरन् ॥ अन्वगच्छन्महाराज श्रिया परमया युतः ॥ ४२ ॥ तस्मै स भगवाँस्तुष्टो भ्राता भ्रात्रे धनेश्वरः ॥ सैन्यपत्यं द
 दौधीमान्य क्षराक्षससेनयोः ॥ ४३ ॥ राक्षसाः पुरुषादाश्च पिशाचाश्च महाबलाः ॥ सर्वे समेत्य राजानमभ्यर्षिचन्द्रशाननं ॥ ४४ ॥ दशग्रीवश्चैदेत्यानां देवा
 नां च बलोलकटः ॥ आक्रम्य रत्नान्यहरत्कामरूपी विहंगमः ॥ ४५ ॥ रावयामास लोकान्यत्तस्माद्रावण उच्यते ॥ दशग्रीवः कामबलो देवानां भयमादधत् ॥ ४६ ॥
 इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानपरावणादिवरप्रभौ पंचसप्तत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ४७ ॥ मार्कण्डेय उवा
 च ततो ब्रह्मर्षयः सर्वे सिद्धो देवर्षयस्तथा ॥ हव्यवाहं पुरस्कृत्य ब्रह्माणं शरणं गताः ॥ ४८ ॥ अग्निरुवाच यो सौ विश्रवसः पुत्रो दशग्रीवो महाबलः ॥ अव
 ध्यो वरदानेन कृतो भगवता पुरा ॥ २ ॥ स बाधते प्रजाः सर्वा विप्रकारैर्महाबलः ॥ ततो न स्नातु भगवान् नान्यत्स्नाता हि विधते ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच न स देवासु
 रैः शक्यो युद्धे जेतुं विभावसो ॥ विहितं तत्र यत्कार्यं मभितस्तस्य निग्रहः ॥ ४ ॥ तदर्थं मवतीर्णो सौमन्त्रियो गाच्चतुर्भुजः ॥ विष्णुः प्रहरतां श्रेष्ठः स तत्कर्म करिष्यति
 ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच पितामहस्तत्स्तेषां संनिधौ शक्रमब्रवीत् ॥ सर्वे देवगणैः सार्धं संभवत्वं महीतले ॥ ६ ॥ विष्णोः सहायान् दक्षीणुवानरीषु च सर्वशः ॥
 जनयध्वंसु तान् वीरान्कामरूपबलान्वितान् ॥ ७ ॥ ततो भागानुभागेन देवगंधर्वदानवाः ॥ अवतर्तुं महीं सर्वे मंत्रयामासुरं जसा ॥ ८ ॥ तेषां समदंगंधर्वी दुंदु
 भीनामनामतः ॥ शशासवरदो देवो गच्छ कार्यार्थं सिद्धये ॥ ९ ॥ पितामहवचः श्रुत्वा गंधर्वी दुंदुभीततः ॥ मंथरामानुषे लोके कुक्कासमभवत्तदा ॥ १० ॥
 ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्तत्यधिकद्विंश
 ततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ५१ ॥ तत इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 * अभितोऽचिराद्